

вітчизняному бізнесі поки що не набуло широкого розповсюдження усвідомлення того, що валютні ризики повинні бути захеджовані.

Список використаних джерел:

1. Шапошникова И.В. Валютные риски и как с ними борются / И.Шапошникова // Советы инвестора - практика.- 2016г.-№ 16.-е. 11-15.
2. Киселёв М.В. Классификация технологий сделок с деривативами / М.В. Киселёв // Экономические стратегии. – 2009. – № 4. – С. 46-51.

УДК334.021

Ковальчук В.Г.,

д.н.здерж.упр., доцент, завідувач кафедри економіки, менеджменту та бізнесу, Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «Університет банківської справи»

Бугар Д.А.,

магістр, Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «Університет банківської справи»

Проблеми розвитку великих корпоративних структур в економіці України

Реформування української економіки на інноваційних засадах, що є неодмінною умовою зростання її конкурентоспроможності, передбачає оновлення організаційних структур відповідно до сучасних світових тенденцій розвитку економіки з урахуванням особливостей ринкових перетворень у нашій країні. Зміни, що відбулись у суспільно-економічній системі за останні роки, спричинили істотні перетворення в організації господарської діяльності та появу нових організаційних структур. Водночас масового цілеспрямованого руху до прогресивних організаційних формувань поки що не спостерігається. Це зумовлено низкою причин, зокрема відсутністю чіткої моделі організаційного устрою майбутньої економіки і відповідної державної політики, спрямованої на її впровадження.

Важливою рисою сучасної ринкової економіки є організаційне різноманіття, зумовлене новими інформаційними та технологічними можливостями, спричиненими світовою глобалізацією. Із загально теоретичного погляду впливає, що не існує жодних форм організації господарської діяльності або структур власності, які б мали абсолютні переваги над усіма іншими.[1,с.60-61]

Але така ситуація не є характерною для перехідних економік. Формування структур власності та відповідних організаційних форм господарювання не було результатом еволюційного процесу та ринкового відбору з позицій ефективності. Навпаки, їх поява зумовлена специфікою приватизаційних процесів, які відбувались у межах ринкових трансформацій, не завжди пов'язаних із суспільними інтересами та економічною доцільністю. При цьому ігнорувалася відсутність належного інституціонального забезпечення, норм права і організаційних правил. Не було враховано конкретних національно історичних особливостей та менталітету населення. Внаслідок цього поряд з ефективними організаційними формами господарювання утворились неефективні організаційні структури в економіці.

Раптова зміна соціально-економічного устрою без створення відповідної системи інституціональних засад ускладнила розвиток позитивних економічних процесів і спричинила необґрунтоване руйнування багатьох ланок суспільного відтворення. Пристосування підприємств до ринку не супроводжувалось удосконаленням їх організаційної структури та відповідним розвитком коопераційних зв'язків. Розвал великих виробничих і науково-технічних комплексів, зумовлений помилками у здійсненні демонополізації та приватизації, супроводжувався утворенням слабких господарських суб'єктів [2, с.4-5].

Формування ринкових відносин в Україні, яке нині набирає швидких темпів, вимагає від кожного підприємства, особливо від промислового, неймовірно великих зусиль менеджменту і маркетингу, а тому вони потребують підтримки на відповідному рівні у зв'язку із швидкозмінними умовами.

Прикладом відповідності ринковим вимогам у питаннях менеджменту і маркетингу є виробничі комплекси ЗАТ «Новокраматорський машинобудівний завод», «Група «НОРД», «Група «Азовмаш» та ін. Проте таких підприємств в Україні небагато.

Особливо у складній економічній ситуації перебуває сьогодні стратегічно важлива галузь України — вугільна промисловість. Переважна більшість шахт, які перетворені в державні відкриті акціонерні товариства (ДВАТ), є збитковими.

Отже, світові економічні тенденції спрямовані нині на створення великих виробничих комплексів, транснаціональних корпорацій. У зарубіжних країнах, коли формується великий виробничий комплекс (транснаціональна корпорація), антимонопольне законодавство відступає на другий план, а на перше місце виходять інтереси держави. Це положення особливо актуальне для України.[3, с.128-129]

Список використаних джерел:

1. Буряк П. Інтегровані корпоративні структури в підприємстві України // Фінанси України. - 2003. - № 9. - С.50-61
- 2.Кавтиш О. П. Шляхи формування корпоративних утворень в економічних системах сучасності //Актуальні проблеми економіки. - 2007. - № 1. - С. 4 - 12.
- 3.Пасічник Т. Перспективи розвитку інтегрованих корпоративних структур // Фінанси України. - 2002. - № 12. - С. 123-131.

УДК 123.456

Лозова Г.М.,

к.е.н., доцент; доцент кафедри економічної теорії, макро- та мікроекономіки.

Чеберяко О.В.,

д.і.н., к.е.н., доцент, професор кафедри фінансів,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка